

Finanzgericht München žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Má být kombinovaná nomenklatura (KN) ve znění přílohy I nařízení Komise (ES) č. 1789/2003 ⁽¹⁾ ze dne 11. září 2003, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ⁽²⁾ o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (SCS) vykládána tak, že sýr na pizzu (Mozzarella), který byl po svém vyrobení uložen za teploty od 2 do 4 °C na dobu jednoho až dvou týdnů, má být zařazen do podpoložky 0406 10?
- 2) Může být v případě neexistence právní úpravy Společenství provedeno zkoumání, zda se jedná o čerstvý sýr ve smyslu podpoložky 0406 10 KN, na základě organoleptických znaků?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 256, s. 1.

Žaloba podaná dne 4. května 2005 Komisí Evropských společenství proti Italské republice

(Věc C-198/05)

(2005/C 182/48)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 4. května 2005 žaloba směřující proti Italské republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou W. Wilsem a L. Pignataro, jako zmocněnci.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Italská republika tím, že vyjmula všechny kategorie zařízení na veřejné půjčování ve smyslu směrnice z práva na veřejné půjčování, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 1 a 5 směrnice 92/100/EHS ze dne 19. listopadu 1992 ⁽¹⁾,
2. uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Komise uvádí, že čl. 69 odst. 1 písm. b) zákona č. 633/41 vyjímá společně státní knihovny a mediátéky z práva na půjčování,

neboť stanoví, že půjčování není předmětem jakéhokoliv povolení ani odměny po uplynutí alespoň 18 měsíců od první distribuce nebo po uplynutí alespoň 24 měsíců od provedení těchto děl, jestliže nebylo vykonáno distribuční právo.

Komise tvrdí, že výše uvedený článek zákona č. 633/41, vyjímající společně státní knihovny a mediátéky z placení odměny, porušuje zároven ustanovení čl. 5 odst. 2 a čl. 5 odst. 3 směrnice 92/100/EHS. Uvedené ustanovení rovněž porušuje článek 1 téže směrnice tím, že nerespektuje podmínky pro udělení výjimky z výlučného práva na půjčování veřejnými zařízeními.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 346, 27.11.1992, s. 61.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem cour d'appel de Bruxelles, vydaným dne 28. dubna 2005 ve věci Evropské společenství proti Belgickému státu

(Věc C-199/05)

(2005/C 182/49)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem cour d'appel de Bruxelles vydaným dne 28. dubna 2005 ve věci Evropské společenství proti Belgickému státu, který došel kanceláři Soudního dvora dne 9. května 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Cour d'appel de Bruxelles žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1. Má být čl. 3 odst. 2 Protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství, který stanoví, že vlády členských států přijímají vhodná opatření umožňující prominutí nebo navrácení nepřímých daní a poplatků z prodeje, vykládán v tom smyslu, že do své působnosti zahrnuje příslušnou daň vybranou za rozsudky soudů vydaných ve všech oblastech, týkajících se uložení povinnosti nebo vypořádání částek nebo cenných papírů?